

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 6. oktobrī*

Finanšu atbalsts — Sestā pamatprogramma attiecībā uz pētniecības, tehnoloģiju attīstības un izstāžu pasākumiem — Komisijas saistībā ar pētniecības līgumu izmaksāto summu atgūšana, pamatojoties uz finanšu revīzijas secinājumiem — Prasījumu ieskaits — Prasības daļēja pārkvalificēšana — Prasība par līgumiska prasījuma neesamības konstatēšanu — Šķīrējklauzula — Pieļaujamās izmaksas — Nepamatota iedzīvošanās — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-216/12

Technion – Israel Institute of Technology, Haifa (Izraēla),

Technion Research & Development Foundation Ltd, Haifa,

ko pārstāv *D. Grisay*, advokāts,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Calciu* un *F. Moro*, pārstāves, kurām sākotnēji palīdzēja *L. Defalque* un *S. Woog*, vēlāk – *L. Defalque* un *J. Thiry*, advokāti,

atbildētāja,

par prasību, pirmkārt, atcelt atbilstoši LESD 263. pantam ar Komisijas 2012. gada 13. marta vēstuli *Technion – Israel Institute of Technology* adresēto lēmumu par summas EUR 97 118,69, kas atbilst koriģēto summu apmēram kopā ar nokavējuma procentiem attiecībā uz līgumu Nr. 034984 (*Mosaica*), ieskaitu, pamatojoties uz finanšu revīzijas secinājumiem, tostarp attiecībā uz šo līgumu, kas noslēgts Eiropas Kopienas Sestās pamatprogrammas attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) ietvaros, un, otrkārt, atbilstoši LESD 272. pantam atzīt, ka Komisijai pret *Technion* saskaņā ar līgumu *Mosaica* nav tās apgalvotā prasījuma, kas ir arī strīdīgā ieskaita priekšmets.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents),

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 29. aprīļa tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Finanšu regula”), 71. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Debitoru parādu konstatēšana ir akts, ar kuru kredītrikotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras:

- a) apzina parāda esību;
- b) nosaka vai pārbauda parāda īstumu un apjomu;
- c) pārbauda nosacījumus, saskaņā ar kuriem parāds jāatmaksā.

2. Noteikta lieluma gan pašu resursi, kas nodoti Komisijai, gan jebkurš debitoru parāds, kas apzināts kā drošs, kuru nomaksāšanai pienācis termiņš, jākonstatē ar iekasēšanas rīkojumu grāmatvedim un pēc tam jānosūta parādzīme parādniekam – abus šos dokumentus sastāda atbildīgais kredītrikotājs.

3. Nepareizi samaksātās summas atgūst.”

- 2 Saskaņā ar Finanšu regulas 73. panta 1. punktu:

“Grāmatvedis darbojas, pamatojoties uz iekasēšanas rīkojumiem attiecībā uz debitoru parādiem, ko pienācīgi konstatējis atbildīgais kredītrikotājs. Viņš visiem spēkiem cenšas nodrošināt, lai Kopienas saņemtu savus ieņēmumus, un raugās, lai tiktu aizsargātas to tiesības.

Grāmatvedis atgūst summas, kompensējot noteikta lieluma drošus Kopienu prasījumus pret parādniekiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, ar tādiem noteikta lieluma drošiem prasījumiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, kādi šiem parādniekiem pašiem ir pret Kopienām.”

- 3 Saskaņā ar Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.), 79. pantu:

“Lai konstatētu debitoru parādus, atbildīgais kredītrikotājs nodrošina, ka:

- a) parādprasība ir droša un to neattiecas nekādi nosacījumi;
- b) parādprasības summa ir noteikta un ir precīzi izteikta naudas izteiksmē;
- c) parādprasības atmaksas termiņš ir pienācis un uz to neattiecas nekāds termiņa pagarinājums;

[..].”

- 4 Saskaņā ar Regulas Nr. 2342/2002, kas grozīta ar Komisijas 2006. gada 7. augusta Regulu (EK, Euratom) Nr. 1248/2006 (OV L 227, 3. lpp.), 83. pantu:

“1. Ja debitoram ir nepārprotams prasījums pret Kopienām, kura summa ir noteikta, kura atmaksas termiņš ir pienācis un kas attiecas uz summu, kura konstatēta ar maksājuma rīkojumu, grāmatvedis pēc 78. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā termiņa beigām atgūst konstatētos debitoru parādus ar ieskaitu.

[..]

3. Ieskaitam, kas minēts 1. punktā, ir tāds pats efekts kā maksājumam, un tas atbrīvo Kopienas par parāda summu un, attiecīgos gadījumos, par aprēķinātiem procentiem.”

- 5 Prasītāji *Technion – Israel Institute of Technology* un *Technion Research & Development Foundation Ltd* (turpmāk tekstā – “*TRDF*”) ir divas organizācijas, kas darbojas izglītības un pētniecības jomā. Konkrētāk, *Technion* ir 1912. gadā izveidots augstākās tehniskās izglītības institūts, savukārt 1952. gadā izveidotais *TRDF* ir fonds, kas pilnībā pieder *Technion* un ko pilnībā finansē pēdējais minētais, un kas risina projektu, kuros ir iesaistīts *Technion*, finanšu un administratīvos jautājumus.
- 6 *Technion* 2003. gada decembrī un 2006. gada jūlijā, būdams dažādu līgumslēdzēju konsorcijs, saistībā ar Eiropas Kopienas Sesto pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam), ar Eiropas Kopienas Komisiju, kas rīkojās Eiropas Kopienas vārdā, noslēdza četrus līgumus, proti, 2003. gada 3. decembrī parakstīto līgumu *Terregov* ar Nr. 507749, 2003. gada 11. decembrī parakstīto līgumu *Cocoon* ar Nr. 507126, 2003. gada 17. decembrī parakstīto līgumu *Qualeg* ar Nr. 507767, kā arī 2006. gada 24. jūlijā parakstīto līgumu *Mosaica* ar Nr. 034984.
- 7 Līguma *Mosaica* priekšmets bija projekta ar nosaukumu “Semantiski stiprināta, daudzšķautņaina, uz sadarbību balstīta piekļuve kultūras mantojumam (*Mosaica*)” (*Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)*) īstenošana, kas ir līguma I pielikumā aprakstīto uzdevumu kopums (turpmāk tekstā – “projekts”). Saskaņā ar līguma *Mosaica* 4. panta 2. punktu projekta īstenošanas laiks bija 30 mēneši, sākot no 2006. gada 1. jūnija.
- 8 Saskaņā ar līguma *Mosaica* 5. pantu Kopiena bija apņēmusies veikt finansiālu ieguldījumu projektā subsīdijas budžetā veidā.
- 9 Līguma *Mosaica* 12. pantā kā piemērojamās tiesības tika norādītas Luksemburgas tiesības. Turklāt tā 13. pantā tika noteikts, ka Eiropas Savienības tiesām – Tiesai vai Vispārējai tiesai – ir ekskluzīva kompetence, lai izskatītu visus strīdus pušu starpā par līguma *Mosaica* spēkā esamību, izpildi vai interpretāciju.
- 10 Saskaņā ar līguma *Mosaica* 14. pantu tā II pielikumā esošie vispārīgie nosacījumi (turpmāk tekstā – “*FP6* vispārīgie nosacījumi”) ir šī līguma neatņemama sastāvdaļa.
- 11 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punktā tika noteikts turpmāk minētais:

“Izmaksām, kas tiesīgas saņemt finansējumu un kas radušās, īstenojot projektu, ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tām ir jābūt faktiskām, ekonomiskām un vajadzīgām projekta īstenošanai un

[..]

- d) tām ir jābūt reģistrētām līgumslēdzēja, kuram tās radušās, grāmatvedībā [..]. Grāmatvedības procedūrām, ko izmanto, lai reģistrētu izmaksas un ieņēmumus, ir jāatbilst līgumslēdzēja reģistrācijas valsts tiesību normām par grāmatvedību, kā arī tām jāļauj veikt tiešu salīdzināšanu starp izmaksām un ieņēmumiem, kas radušies, īstenojot projektu, un vispārējiem pārskatiem, kas attiecas uz līgumslēdzēja darbību kopumā [..].”
- 12 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 2. punktā tika uzskaitītas izmaksas, kuras nevar saņemt finansējumu un kuras nevar tikt attiecinātas uz projektu. To skaitā e) apakšpunktā tika norādītas izmaksas, kas ir paziņotas, radušās vai atmaksātas saistībā ar citu Kopienas projektu, un i) apakšpunktā – visas pārējās izmaksas, kas neatbilst II.19. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 13 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.20. panta 1. punktā tika definēts, ka tiešās izmaksas ir visas izmaksas, kas atbilst iepriekš minētā II.19. panta nosacījumiem, ko līgumslēdzējs var identificēt atbilstoši savai grāmatvedības sistēmai un ko ir iespējams tieši piedēvēt projektam.
- 14 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.24. panta 1. punkta a) apakšpunktā tostarp bija noteikts, ka, ja Komisija veic ieguldījumu projektā ar subsīdiju budžetā, tās ieguldījuma pamatā ir jābūt līgumslēdzēju pieprasīto izmaksu, kas var saņemt finansējumu, atmaksai.
- 15 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.29. panta 1. punktā tostarp tika precizēts, ka Komisija jebkurā līguma spēkā esamības brīdī un piecu gadu laikā pēc projekta beigām var veikt revīziju attiecībā uz zinātniskiem, finansiāliem, tehnoloģiskiem un citiem aspektiem saistībā ar pareizu projekta un līguma izpildi. Saskaņā ar šo noteikumu summas, kas maksājamas Komisijai šo revīziju rezultātu dēļ, var tikt atgūtas atbilstoši *FP6* vispārīgo nosacījumu II.31. panta regulējumam.
- 16 *FP6* vispārīgo nosacījumu II.31. panta 3. punktā tika paredzēts, ka Komisijai maksājamo summu atgūšana var tikt veikta ar ieskaitu līgumslēdzējam maksājamajās summās pēc pēdējā minētā informēšanas vai izmantojot finanšu nodrošinājumu. Līgumslēdzēja iepriekšēja piekrišana netiek prasīta.
- 17 Komisija ar 2009. gada 29. aprīļa vēstuli informēja *Technion* par savu lēmumu veikt finanšu revīziju saistībā ar līgumiem *Mosaica*, *Cocoon* un *Qualeg* pieprasītajām izmaksām atbilstoši *FP6* vispārīgo nosacījumu II.29. pantam. Revīzija bija jāveic Komisijas ārējai revīzijas sabiedrībai (turpmāk tekstā – “revidents”), kas rikojas kā tās pārstāve.
- 18 Revidents 2010. gada 10. maijā *Technion* nosūtīja revīzijas ziņojuma projektu. Attiecībā uz katru no līgumiem – *Terregov*, *Cocoon*, *Qualeg* un *Mosaica* –, kas beigās tika revidēti, revidents Komisijai piedāvāja koriģēt *Technion* pieprasītās izmaksas.
- 19 It īpaši attiecībā uz līgumiem *Cocoon*, *Terregov* un *Mosaica* piedāvātās korekcijas tostarp attiecās uz *Technion* pieprasītajām personāla izmaksām par ieguldījumu, ko veicis K., kuru *Technion* bija pieņēmis darbā uz noteiktu laiku minēto līgumu izpildei. Revidents būtībā uzskatīja, ka *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē tas nespēj pierādīt faktisko raksturu attiecībā uz laiku un izmaksām, par kurām saistībā ar K. sniegtajiem pakalpojumiem *Technion* paziņoja Komisijai, un pauda šaubas attiecībā uz minēto pakalpojumu faktisko raksturu. Tādējādi viņš tostarp nolēma, ka ir jāatsaka visas tiešās izmaksas, ko par K. sniegtajiem pakalpojumiem bija pieprasījis *Technion* saistībā ar trīs iepriekš minētajiem līgumiem. Līgumam *Mosaica* tiešās izmaksas sasniedz EUR 81 487,38 apmēru.
- 20 *Technion* 2010. gada 10. jūnijā nosūtīja revidentam vēstuli, kurā lūdza 15 dienu ilgu papildu termiņu, lai iesniegtu savus komentārus par revīzijas ziņojuma projektu. Tas arī lūdza revidentam sniegt visu informāciju attiecībā uz pakalpojumiem, ko K. sniedzis organizācijām, kas nav *Technion*, kamēr viņš tajā bija nodarbināts ar pilnu darba laika slodzi.

- 21 Ar 2010. gada 19. jūlija vēstuli Komisija piešķīra pieprasīto termiņa pagarinājumu. Tā arī precizēja, ka tai nav iespējas izsniegt finanšu vai administratīvo dokumentu kopijas, kas attiecas uz pakalpojumiem, ko *K.* esot sniedzis organizācijām, kas nav *Technion*, ņemot vērā to konfidencialitāti.
- 22 Ar 2010. gada 13. augusta vēstuli *Technion* apstrīdēja iepriekš minēto dokumentu konfidencialitāti un lūdza piešķirt vismaz daļēju piekļuvi dokumentiem. Tas turklāt pakārtoti precizēja, ka revīzijas ziņojuma projektā un Komisijas 2010. gada 19. jūlija vēstulē sniegtās ziņas juridiski pietiekami nepierādot *K.* pārmestos faktus.
- 23 Komisija atbildēja ar 2010. gada 4. oktobra vēstuli. Šajā vēstulē tā norādīja, ka, tā kā runa ir par Savienības finansētiem projektiem, kuru dalībnieks ir *Technion* un kuros citas organizācijas, kas nav *Technion*, bija prasījušas summas par *K.* sniegtajiem pakalpojumiem, tā varot *Technion* nosūtīt projekta pārvaldības ziņojumu kopijas (*project management reports*, turpmāk tekstā – “PMR”), ar pamatojumu, ka tie tika izstrādāti konsorcijs, kuru loceklis bija *Technion*, un līdz ar to tam bija zināms to saturs. Komisija tādējādi vēstules pielikumā pievienoja projekta *Qualeg* trešo PMR un projekta *Mosaica* pirmo PMR.
- 24 Savukārt Komisija norādīja, ka dokumentiem, kas ir iegūti, veicot citu konsorcijs locekļu revīzijas attiecībā uz projektiem, kuros *Technion* nepiedalījās, kā arī tiem, kas iegūti, veicot izmeklēšanu, ir piemērojams Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 4. pantā paredzētais izņēmums, ar ko paredz pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību.
- 25 Visbeidzot Komisija piešķīra *Technion* 15 dienu papildu termiņu, kas sākās no 2010. gada 4. oktobra vēstules saņemšanas dienas, lai tas varētu pārbaudīt divus tās pielikumā pievienotos dokumentus.
- 26 Ar 2010. gada 18. oktobra vēstuli *Technion* iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem.
- 27 Ar Komisijai adresēto 2010. gada 19. oktobra vēstuli *Technion* uzsvēra, ka tās nostāja liedz iespēju iesniegt apsvērumus par strīdīgo dokumentu saturu, uz kuru pamata revīzijas ziņojuma projektā tika noraidītas visas izmaksas, kas saistītas ar maksāšanu *K.*, un ir pretrunā tiesību uz aizstāvību un sacīkstes principiem. *Technion* piebilda, ka Komisijas 2010. gada 19. jūlija un 4. oktobra vēstulēs, kā arī revīzijas ziņojuma projektā sniegtās ziņas nav juridiski pietiekami pierādījumi faktiem, kas tiek pārmesti *K.* Visbeidzot *Technion* norādīja, ka tas gaida priekšlikumu par datumu, kurā notiks sanāksme revīzijas procedūras noslēgšanai.
- 28 Ar 2010. gada 26. oktobra vēstuli Komisijas Ģenerālsēkretariāts apliecināja atkārtotā pieteikuma par piekļuvi dokumentiem saņemšanu no *Technion* un to informēja, ka atbilde uz tā pieteikumu tiks sniegta 15 darba dienu laikā.
- 29 Ar 2010. gada 18. novembra un 9. decembra vēstulēm Komisijas Ģenerālsēkretariāts paziņoja, ka tam ir jāpagarina atbildes uz minēto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem sniegšanai Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. punktā paredzētais termiņš.
- 30 Ar 2011. gada 30. jūnija lēmumu Komisijas ģenerālsēkretārs apstiprināja atteikumu *Technion* piekļuvei dokumentiem.
- 31 Ar 2011. gada 2. augusta vēstuli Komisija informēja *Technion*, ka tā apstiprina veiktās revīzijas rezultātus par nepieciešamajām veicamajām korekcijām, pielikumā pievienojot minētā ziņojuma kopiju, un ka tā revīziju uzskata par pabeigtu. Šajā vēstulē Komisija precizēja, ka *Technion* ir bijusi iespēja iesniegt apsvērumus, pat ja oficiāli tas tos neiesniedza, neraugoties uz to, tā saprata, ka *Technion* nav pilnībā piekritis revīzijas ziņojuma rezultātiem. Komisija arī precizēja, ka korekcija tiks veikta vēlāk, vai nu attiecībā uz turpmākiem maksājumiem, vai arī izmantojot prasījuma atgūšanu.

- 32 Ar 2011. gada 26. augusta vēstuli, vēl arvien apstrīdot revīzijas ziņojuma rezultātus, prasītāji paziņoja Komisijai par savu nolūku celt prasību par 2011. gada 30. jūnija lēmumu un lūdza apturēt revīzijas procedūru, kamēr nav pieņemts tiesas nolēmums.
- 33 Prasītāji 2011. gada 9. septembrī cēla prasību par 2011. gada 30. jūnija lēmuma atcelšanu, kas tika reģistrēts ar numuru T-480/11. Šī prasība tika noraidīta ar 2015. gada 12. maija spriedumu lietā *Technion un Technion Research & Development Foundation/Komisija* (T-480/11, Krājums, EU:T:2015:272).
- 34 Ar 2011. gada 22. septembra vēstuli Komisija atbildēja prasītājiem, ka tā nevar apmierināt viņu pieteikumu par revīzijas procedūras apturēšanu, ciktāl tā uzskata, ka tiem nodotie dokumenti bija pietiekams pierādījums *Technion* paziņoto laika un izmaksu ticamības trūkumam.
- 35 Prasītāji 2011. gada 11. oktobrī cēla prasību atcelt tiesību aktu par lēmumu, kas, kā tiek apgalvots, ir ietverts Komisijas 2011. gada 2. augusta vēstulē; prasība tika reģistrēta ar numuru T-546/11. Šī prasība ar 2012. gada 14. jūnija rīkojumu lietā *Technion un Technion Research & Development Foundation /Komisija* (T-546/11, EU:T:2012:303) tika noraidīta kā nepieņemama.
- 36 Ar 2011. gada 19. oktobra vēstuli Komisija paziņoja *Technion* par savu nolūku atgūt EUR 97 106,72, kas atbilst kopējai summai, kas, pamatojoties uz revīzijas ziņojumu, korigēta attiecībā uz līgumu *Mosaica*. Šajā vēstulē tika precizēts, ka, ja divu nedēļu laikā *Technion* neiesniegs citus apsvērumus, Komisija tam nosūtīs paziņojumu par parādu. Tajā turklāt tika precizēts, ka par summām, kas maksājamas Komisijai, kā arī nokavējuma procentiem, ir iespējams veikt ieskaitu vai piespiedu piedziņu.
- 37 Ar 2011. gada 2. novembra vēstuli prasītāji lūdza Komisiju apturēt atgūšanas procedūru līdz tiesas nolēmuma pieņemšanai lietā T-546/11.
- 38 Prasītāji 2011. gada 21. decembrī cēla prasību par lēmuma, kas, kā tiek apgalvots, ir ietverts Komisijas 2011. gada 19. oktobra vēstulē, atcelšanu; prasība tika reģistrēta ar numuru T-657/11. Šī prasība ar 2012. gada 6. septembra rīkojumu lietā *Technion un Technion Research & Development Foundation /Komisija* (T-657/11, EU:T:2012:411) tika noraidīta kā nepieņemama.
- 39 Komisija ar 2011. gada 22. decembra vēstuli atbildēja tostarp uz 2011. gada 2. novembra vēstuli, ka, ņemot vērā to, ka tās rīcībā nav tāda veida informācijas, kas varētu grozīt revīzijas ziņojuma rezultātus, tai neesot iespēju apturēt izpildes pasākumus, nedz atlikt paziņojuma par parādu, par ko paziņots tās 2011. gada 19. oktobra vēstulē, izdošanu.
- 40 2012. gada 19. janvārī Komisija attiecībā uz *Technion* izdeva paziņojumu par parādu Nr. 3 241 200 225 EUR 97 106,72 apmērā, nosakot apmaksas termiņu līdz 2012. gada 5. martam.
- 41 Ar 2012. gada 13. marta vēstuli Komisija paziņoja *Technion* savu lēmumu divu nedēļu laikā atbilstoši Finanšu regulas 73. panta 1. punktam veikt ieskaitu starp EUR 130 000, kas tai bija jāmaksā *Technion* saskaņā ar trīs līgumiem, kuru numuri ir: PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 *AC Removal Mechanism* un PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP *RNA HEL*, un EUR 97 118,69, kas *Technion* bija jāmaksā Komisijai saskaņā ar līgumu *Mosaica*, pieskaitot nokavējuma procentus (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). 2012. gada 19. janvāra paziņojums par parādu tika pievienots minētās vēstules pielikumā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 42 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 18. maijā, prasītāji atbilstoši LESD 263. pantam cēla šo prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

- 43 Pēc tam, kad Komisija iesniedza atbildes rakstu uz repliku, prasītāji ar dokumentu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2012. gada 25. decembrī, tai lūdza atļauju uz to atbildēt, lai labotu pārrakstīšanās kļūdu, kas ietverta replikā, un paskaidrotu iemeslu, kādēļ šī kļūda neietekmē viņu argumentāciju.
- 44 Ar 2013. gada 11. janvāra lēmumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva prasītājiem sniegt atbildi uz atbildes rakstu uz repliku, nosakot viņu atbildes robežas ne plašākas par 2012. gada 25. decembra vēstulē minētajiem elementiem.
- 45 Prasītāji atbildēja 2013. gada 6. februārī uz atbildes rakstu uz repliku, un Komisija 2013. gada 8. martā iesniedza savus apsvērumus par prasītāju papildu procesuālo rakstu.
- 46 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un, veicot 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.
- 47 2015. gada 29. aprīļa tiesas sēdē tika uzklasīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.
- 48 Prasības pieteikumā izklāstītie prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 49 Replikā prasītāju papildu prasījums Vispārējai tiesai ir – uzdot Komisijai samaksāt *Technion* summas, kas, balstoties uz apstrīdēto lēmumu, nepamatoti ieturētas.
- 50 Iebildumu rakstā Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- attiecībā uz *TRDF* noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - attiecībā uz *Technion* noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 51 Atbildē uz repliku Komisija lūdz Vispārējo tiesu noraidīt kā nepieņemamu prasījumu daļu, kas formulēta prasītāju replikā.

Juridiskais pamatojums

Par prasības priekšmetu

- 52 Šī prasība ir balstīta uz LESD 263. pantu un, kā tas ir tieši norādīts prasības pieteikuma ievada un rezolutīvajā daļā, tās priekšmets formāli ir lūgums atcelt apstrīdēto lēmumu. Prasības atbalstam prasītāji būtībā ir izvirzījuši trīs pamatus: “pamats par Komisijas acīmredzamu kļūdu vērtējumā”, pamats par pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā un pamats par nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma principa pārkāpumu.

- 53 Prasības tiešā balstīšana uz LESD 263. pantu un tās atbalstam izvirzītie pamati aicina Vispārējo tiesu īstenot savas pilnvaras apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudes jomā. Attiecībā uz šo lēmuma veidu ir jāatgādina, ka tāds tiesību akts kā apstrīdētais lēmums, ar kuru Komisija veic parādu un prasījumu, kas radušies no dažādām tiesiskām attiecībām ar vienu un to pašu personu, ieskaitu ārpustiesas ceļā, ir apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 10. jūlijs, Komisija/CCRE, C-87/01 P, Krājums, EU:C:2003:400, 45. punkts; 2008. gada 8. oktobris, *Helkon Media* /Komisija, T-122/06, EU:T:2008:418, 46. punkts, un 2011. gada 8. novembris, *Walton*/Komisija, T-37/08, Krājums, EU:T:2011:640, 25. punkts). Izskatot šādu prasību atcelt tiesību aktu, Vispārējai tiesai ir jāpārbauda lēmuma par ieskaita veikšanu tiesiskums, ņemot vērā tā sekas saistībā ar to, ka prasītājam faktiski netika izmaksāta strīdīgā summa (šajā ziņā skat. spriedumus, *Helkon Media* /Komisija, minēts iepriekš, EU:T:2008:418, 46. punkts, un *Walton*/Komisija, minēts iepriekš, EU:T:2011:640, 25. punkts).
- 54 Tomēr ir jākonstatē, ka, izvirzot “pamatu par Komisijas acīmredzamu kļūdu vērtējumā”, uz prasītājiem šajā gadījumā jāraugās kā tādiem, kas atbilstoši LESD 272. pantam lūdz Vispārējo tiesu konstatēt prasījuma, kas Komisijai saskaņā ar līgumu *Mosaica*, kā tā uzskata, ir attiecībā pret *Technion* un kas ir strīdīgā ieskaita priekšmets (turpmāk tekstā – “strīdīgais līgumiskais prasījums”), neesamību. Prasītāji tostarp apstrīd revīzijas ziņojuma secinājumus attiecībā uz to, ka *K.* sniegtie pakalpojumi “nav faktiski” *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un, lai apstiprinātu savu argumentāciju, tie prasības pieteikuma pielikumā ir pievienojuši starp *Technion* un Komisiju noslēgtu līgumu kopijas un tostarp līguma *Mosaica* kopiju.
- 55 Šis prasības mērķis tātad faktiski ir ne tikai apstrīdētā lēmuma atcelšana, bet arī Vispārējās tiesas konstatējums, ka Komisijai attiecībā pret *Technion* nav strīdīgā līgumiskā prasījuma.
- 56 Savā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu (skat. iepriekš 46. punktu) prasītāji apstiprināja šādu izpratni attiecībā uz celtās prasības dubulto priekšmetu, ko, konkrētāk, veido prasība par apstrīdētā lēmuma atcelšanu un prasība, lai Vispārējā tiesa atzītu, ka tā konstatē strīdīgā līgumiskā prasījuma neesamību.
- 57 Ciktāl, pirmkārt, saistībā ar prasību par tiesību akta atcelšanu atbilstoši LESD 263. pantam Savienības tiesas kompetencē nav izskatīt atzīšanas prasības (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2003. gada 9. decembris, Itālija/Komisija, C-224/03, EU:C:2003:658, 20. un 21. punkts) un, otrkārt, līguma *Mosaica* 13. pantā ir ietverta šķīrējklauzula LESD 272. panta izpratnē, ar ko Savienības tiesai tiek piešķirta ekskluzīva kompetence izskatīt jebkuru strīdu starp pusēm attiecībā uz minētā līguma spēkā esamību, piemērošanu vai interpretāciju, ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā ir iespējama daļēja šīs prasības pārkvalificēšana par prasību, kas celta, gan, pamatojoties uz LESD 263. pantu, par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, gan, pamatojoties uz LESD 272. pantu, par fakta konstatēšanu, ka Komisijai nav strīdīgā līgumiskā prasījuma. Proti, ciktāl ar LESD 272. pantu Savienības tiesa tiek iecelta kā strīdu izskatīšanas tiesa, ļaujot tai atšķirībā no tiesiskuma pārbaudes tiesas, kurā vēršas uz LESD 263. panta pamata, izskatīt visu veidu prasības saskaņā ar šķīrējklauzulu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *Planet*/Komisija, C-564/13 P, Krājums, EU:C:2015:124, 21.–27. punkts, un ģenerāladvokātes J. Kokotes [J. Kokott] secinājumus, *Planet*/Komisija, C-564/13 P, Krājums, C:2014:2352, 19.–22. punkts), šis LESD 272. pants ir atbilstošs juridiskais pamats, lai lemtu par prasītāju līgumu konstatēt strīdīgā līgumiskā prasījuma neesamību.
- 58 Runājot par iespēju daļēji pārkvalificēt šo prasību par prasību, kas celta atbilstoši LESD 272. pantam, ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru, ja Vispārējā tiesā ir celta prasība atcelt tiesību aktu vai prasība par zaudējumu atlīdzību, kaut gan runa patiesībā ir par līgumiska rakstura strīdu, tā prasību pārkvalificē, ja ir izpildīti šādi pārkvalificēšanai izvirzītie nosacījumi (spriedums, 2001. gada 19. septembris, *Lecureur*/Komisija, T-26/00, Krājums, EU:T:2001:222, 38. punkts; rīkojums, 2004. gada 10. maijs, *Musée Grévin*/Komisija, T-314/03 un T-378/03, Krājums, EU:T:2004:139, 88. punkts, un spriedums, 2010. gada 17. jūnijs, *CEVA*/Komisija, T-428/07 un T-455/07, Krājums, EU:T:2010:240, 57. punkts).

- 59 Turpretim, ja pastāv līgumiska rakstura strīds, Vispārējā tiesa uzskata, ka tā nespēj pārkvalificēt prasību atcelt tiesību aktu, vai nu tad, ja prasītāja skaidra griba nepamatot savu prasījumu ar LESD 272. pantu nepieļauj šādu pārkvalificēšanu, vai arī tad, ja prasība nav pamatota ne ar vienu pamatu, kas attiecas uz to normu pārkāpumu, kuras reglamentē attiecīgās līgumattiecības, neatkarīgi no tā, vai runa ir par līgumā iekļautiem noteikumiem vai līgumā norādīta valsts tiesību akta normām (skat. spriedumu *CEVA/Komisija*, minēts 58. punktā, EU:T:2010:240, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 No tā izriet, ka prasības pārkvalificēšana, neskarot atbildētājas iestādes tiesības uz aizstāvību, ir iespējama, pirmkārt, gadījumā, ja šāda pārkvalificēšana netiek aizliegta ar prasītāja skaidru gribu un, otrkārt, ja prasības pieteikumā ir izvirzīts vismaz viens pamats attiecībā uz regulējuma, kas reglamentē attiecīgās līgumattiecības, pārkāpumu atbilstoši 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam. Abi šie nosacījumi ir kumulatīvi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 24. oktobris, *Technische Universität Dresden/Komisija*, T-29/11, Krājums, EU:T:2014:912, 44. punkts).
- 61 Šajā lietā, pirmām kārtām, prasītāji savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdoto rakstveida jautājumu (skat. iepriekš 46. punktu) norādīja savu piekrišanu attiecībā uz daļēju prasības pārkvalificēšanu.
- 62 Otrām kārtām, kā jau iepriekš 54. punktā tika norādīts, prasītāji apstrīdēja strīdīgā līgumiskā prasījuma esamību, tieši atsaucoties uz *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punktu.
- 63 Turklāt ir jānorāda, ka Komisija iebildumu rakstā sniedza detalizētu līguma *Mosaica* izklāstu, uzsverot noteikumus, kas esot atbilstošie strīda atrisināšanai. Tā turklāt paplašināja savu argumentāciju, saskaņā ar kuru *Technion* neesot izpildījis pienākumus, kas tam bija noteikti *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. pantā, kas Komisijas ieskatā nosaka Savienības finansiālā ieguldījuma robežas izmaksās, kas var saņemt finansējumu, proti, faktiskās un pamatotās izmaksās. Šī argumentācija pierāda, ka Komisija bija sapratusi to, ka prasītāji būtībā apstrīd strīdīgā līgumiskā prasījuma esamību, un līdz ar to varēja efektīvi nodrošināt savu aizstāvību iebildumu rakstā. Turklāt tiesas sēdē Komisija apstiprināja, ka prasības daļējas pārkvalificēšanas gadījumā netiktu skartas tās tiesības uz aizstāvību.
- 64 Tomēr tiesas sēdē Komisija nepiekrita prasības daļējai pārkvalificēšanai.
- 65 Konkrēti, pirmkārt, Komisija apgalvoja, ka tā, kā tas izriet no spriedumiem *Komisija/CCRE*, minēts 53. punktā (EU:C:2003:400), un *Helkon Media/Komisija*, minēts 53. punktā (EU:T:2008:418), lēmuma par ieskaitu spēkā esamību varot apstrīdēt tikai saistībā ar LESD 263. pantu.
- 66 Ar šādu argumentāciju nevar apstrīdēt daļēju pārkvalificēšanu šajā lietā, jo šīs pārkvalificēšanas mērķis nav dot iespēju Vispārējai tiesai veikt apstrīdētā lēmuma spēkā esamības pārbaudi. Šo pārbaudi var īstenot, neveicot pārkvalificēšanu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, kas ir celtās prasības tiešais juridiskais pamats. Savukārt šajā lietā veiktās daļējas pārkvalificēšanas mērķis ir dot iespēju Vispārējai tiesai lemt par prasītāju atzišanas prasību, kas attiecas uz strīdīgā līgumiskā prasījuma neesamības konstatēšanu. Šāda daļējas pārkvalificēšanas iespēja nekādi netiek apšaubīta spriedumos *Komisija/CCRE*, minēts 53. punktā (EU:C:2003:400), un *Helkon Media/Komisija*, minēts 53. punktā (EU:T:2008:418), uz kuriem atsaucās Komisija.
- 67 Otrkārt, Komisija norādīja uz apstākli, ka rīkojumos *Technion* un *Technion Research & Development Foundation/Komisija*, minēts 35. punktā (EU:T:2012:303), un *Technion* un *Technion Research & Development Foundation/Komisija*, minēts 38. punktā (EU:T:2012:411), Vispārējā tiesa bija atteikusies pārkvalificēt attiecīgās prasības atcelt tiesību aktu par ar LESD 272. pantu pamatotām prasībām, neraugoties uz to, ka minēto prasību atcelt tiesību aktu atbalstam izvirzītie pamati bija tie paši, kas ir izvirzīti šajā lietā.

- 68 Šajā ziņā ir jānorāda, ka lietas, kurās tika taisīti iepriekš minētie rikojumi, un šo lietu nevar uzskatīt par līdzīgām. Iepriekš minētajos rīkojumos Vispārējā tiesa konstatēja, ka prasītāji nebija izklāstījuši, pat ne kopsavilkuma veidā, nevienu pamatu, argumentu vai iebildumu par aplūkojamo līgumu noteikumu vai piemērojamo valsts tiesību pārkāpumu (rikojumi *Technion* un *Technion Research & Development Foundation/Komisija*, minēts 35. punktā, EU:T:2012:303, 62.–65. punkts, un *Technion* un *Technion Research & Development Foundation/Komisija*, minēts 38. punktā, EU:T:2012:411, 58.–60. punkts). Taču šajā lietā, kā tas tika norādīts iepriekš 54. un 62. punktā, prasītāji ir atsaukušies uz šādu līgumisku noteikumu pārkāpumu. No tā izriet, ka juridiskie un faktiskie apstākļi, kas bija iemesls, lai Vispārējā tiesa nepārkvalificētu prasības lietās, kurās tika taisīti iepriekš minētie rikojumi, ir atšķirīgi no apstākļiem, kas ir šīs lietas pamatā.
- 69 Visbeidzot, treškārt, Komisija apgalvoja, ka pārkvalificēšana šajā lietā neesot vajadzīga, ciktāl tiesiskuma pārbaudi, ko veic Vispārējā tiesa, būtu bijis iespējams attiecināt uz līguma *Mosaica* interpretāciju un piemērošanu. Lai apstiprinātu šo tēzi, Komisija, pirmām kārtām, norādīja uz līdzību starp apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi un lēmuma par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pārbaudi un apgalvoja, ka, ciktāl saistībā ar pēdējo minēto pārbaudi tiesa var pārbaudīt specifiskācijas, pēc analogijas saistībā ar apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi tiesa varot pārbaudīt līgumu *Mosaica*. Otrām kārtām, Komisija atsauca uz 2011. gada 21. septembra spriedumu *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija* (T-34/08, EU:T:2011:504), 2012. gada 28. marta spriedumu *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija* (T-296/08, EU:T:2012:162), 2013. gada 13. septembra apriedumu *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija* (T-73/08, EU:T:2013:433) un 2013. gada 12. decembra spriedumu *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija* (T-171/08, EU:T:2013:639), norādot, ka šajos spriedumos Vispārējā tiesa, veicot apstrīdēto tiesību aktu tiesiskuma pārbaudi, pārbaudīja attiecīgos līgumus.
- 70 Šajā ziņā vispirms ir jāizslēdz līdzība, uz ko norādīja Komisija, starp šo lietu un tiesvedībām par publiskajiem iepirkumiem, ciktāl specifiskācijas nav līgums iepirkuma procedūrā. Turpinājumā, attiecībā uz Komisijas vispārīgo un abstrakto atsauci uz judikatūru, kas minēta iepriekš 69. punktā, tajā netiek pierādīts, ka prasības daļēja pārkvalificēšana šajā gadījumā būtu neiespējama vai nelietderīga, lai gan šī pārkvalificēšana atbilst kumulatīvajiem nosacījumiem, kas attiecībā uz to ir paredzēti iedibinātā judikatūrā, kas minēta iepriekš 58.–60. punktā.
- 71 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šī prasība ir daļēji jāpārkvalificē par prasību, kas celta gan, pamatojoties uz LESD 263. pantu, par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, gan, pamatojoties uz LESD 272. pantu, par konstatēšanu, ka Komisijai nav strīdīgā līgumiskā prasījuma.
- 72 Vispirms ir jāpārbauda prasības daļa, kuras pamatā ir LESD 272. pants.

Par prasību konstatēt strīdīgā līgumiskā prasījuma neesamību

- 73 Vispirms ir jāprecizē, ka attiecībā uz lūgumu konstatēt strīdīgā līgumiskā prasījuma neesamību prasība ir pieņemama vienīgi tiktāl, ciktāl tā attiecas uz *Technion*. Tā kā *TRDF* nav līguma *Mosaica*, kurā ir ietverta šķīrējklauzula, līgumslēdzēja puse, prasība, kas attiecas uz iepriekš minēto lūgumu, nav pieņemama, ciktāl to ir cēlusi šī organizācija (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 16. decembris, Komisija/*Arci Nuova associazione comitato di Cagliari* un *Gessa*, T-259/09, EU:T:2010:536, 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītāji turklāt tiesas sēdē atzina, ka attiecībā uz *TRDF* prasība nav pieņemama daļā, kuras pamatā ir LESD 272. pants.
- 74 Lietas būtība ir tāda, ka *Technion* Vispārējā tiesā apstrīd Komisijas apstiprināta revidenta secinājumu par to, ka izmaksām, kas tika pieprasītas Komisijai par *K.* pakalpojumiem, “nav faktiskā” rakstura *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Šajā ziņā *Technion* norāda, ka tā rīcībā esošajos dokumentos un it īpaši pirmajā projekta *Mosaica* *PMR*, kas tam tika nosūtīts ar 2010. gada 4. oktobra vēstuli, neesot redzams, ka *K.* būtu vienlaicīgi strādājis pie vairākām vienībām

projekta *Mosaica* ietvaros. Šajā kontekstā *Technion* norāda arī, ka revīzijas procedūrā tika pārkāptas tā tiesības uz aizstāvību, ciktāl Komisija tam atteica piekļuvi dokumentiem, kas esot bijuši revidenta secinājumu pamatā. Tādējādi *Technion* bija nokļuvis situācijā, kurā tam nebija iespējams pienācīgi paust savu viedokli.

- 75 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 76 Ir jāatgādina, ka revidents pieņēma lēmumu, ka visas izmaksas, ko *Technion* saistībā ar *K.* sniegtajiem pakalpojumiem bija prasījis Komisijai, nav tādas, kas var saņemt finansējumu, ar pamatojumu, ka viņam nebija iespējams pierādīt minēto izmaksu faktisko raksturu *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē un ka viņam bija šaubas par to, ka tās ir faktiskas.
- 77 Pirmām kārtām, revidents bija atradis vairākus trūkumus attiecībā uz *K.* darba laika uzskaites tabulām (*timesheets*), kas radīja šaubas par to satura patiesumu. Pirmkārt, visas šīs uzskaites tabulas bija parakstītas vienā reizē, tajā pašā datumā un ar atpakaļejošu spēku par iepriekšējo gadu. Otrkārt, atsevišķas uzskaites tabulas projekta vadītājs (*project manager*) nebija parakstījis. Treškārt, *K.* uzskaitītās darba stundas izskatījās pēc budžetētām stundām (*budgeted hours*), nevis faktiskajām stundām (*actual hours*), ciktāl tās bija vienādas katru dienu visā revidētajā laika posmā.
- 78 Otrām kārtām, pamatojoties uz Komisijas sniegto informāciju un savu revīziju, revidents konstatēja, ka *K.* vienlaicīgi strādāja citās organizācijās, kas nav *Technion*. Taču saskaņā ar revidenta konstatēto līgumi, kas noslēgti starp *K.* un *Technion*, pierāda, ka *K.* šajā vienībā bija nodarbināts uz pilna darba laika slodzi. Turklāt revidents, veicot revīziju, tika informēts, ka ar līgumiem, kas noslēgti starp *Technion* un *K.*, pēdējam minētajam tika liegts vienlaikus strādāt citās organizācijās, ja par to nepaziņo *Technion*. Taču saskaņā ar revidenta rīcībā esošo informāciju *K.* nebija sniedzis šādu paziņojumu *Technion*.
- 79 Pamatojoties uz šiem elementiem, revidents bija paudis šaubas attiecībā uz laika un izmaksu, par kurām saistībā ar *K.* sniegtajiem pakalpojumiem *Technion* bija paziņojis Komisijai, faktisko raksturu un secināja, ka viņam nav iespējas pierādīt minēto faktisko raksturu. Tāpat viņš konstatēja, ka arī *Technion* nevarēja pierādīt minēto faktisko raksturu. Tādēļ viņš ierosināja izslēgt visas tiešās izmaksas, kas tika prasītas saistībā ar *K.* nodarbināšanu.
- 80 Ir jānorāda, ka *Technion* nevienā brīdī nav apstrīdējis revidenta secinājumus, kas attiecas uz *K.* darba laika uzskaites tabulu ticamības trūkumu un, plašākā izpratnē, attiecībā uz tā nespēju pierādīt viņa sniegto pakalpojumu dažādos projektos, kuros *Technion* piedalījās, un it īpaši projektā *Mosaica*, faktisko raksturu. *Technion* savukārt apstrīdēja tikai secinājumu, saskaņā ar kuru *K.* bija vienlaikus strādājis citām vienībām.
- 81 Šajā ziņā ir jānorāda, kā tas it īpaši izriet no *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) un d) apakšpunkta un II.20. panta 1. punkta, ka darba laika reģistrācijas un apliecināšanas metodei, ko izmanto līgumslēdzējs, ir jāļauj Komisijai pārbaudīt, vai paziņotās izmaksas atbilst faktiskiem izdevumiem, atbilst ekonomiskai racionalitātei, ir vajadzīgas projekta realizācijai un var tikt tieši attiecinātas uz projektu.
- 82 Netiek apšaubīts, ka projektā nodarbinātā personāla darba laika uzskaites tabulas ir līdzeklis, kas ļauj Komisijai veikt iepriekš minētās pārbaudes, un ka tādēļ tām ir jābūt ticamām. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pienākuma finanšu revīzijā uzrādīt ticamas darba laika uzskaites tabulas, lai pamatotu paziņotās izmaksas, kas saistītas ar personālu, neizpildīšana ir pietiekams pamats, lai noraidītu šo izmaksu kopumu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 22. maijs, Komisija/*IIC*, T-500/04, Krājums, EU:T:2007:146, 114.–117. punkts, un *CEVA*/Komisija, minēts 58. pantā, EU:T:2010:240, 139. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 83 Šajā lietā, tā kā *Technion* to nav apstrīdējis, ir jāapstiprina revidenta secinājums, saskaņā ar kuru trīs elementi, kas tika identificēti iepriekš 77. punktā, padarīja *K.* darba laika uzskaites tabulas par tādām, kas nav ticamas, un līdz ar to Komisijai nebija līdzekļa paziņoto izmaksu apmaksājamības pārbaudīšanai.
- 84 Turklāt ir jānorāda, ka *Technion* nevienā brīdī nav iesniedzis pierādījumus, lai pierādītu *K.* sniegto pakalpojumu faktisko raksturu, ar ko plašākā izpratnē tiktu apstrīdēts revidenta secinājums, ka *Technion* nevarēja apliecināt, ka paziņotās izmaksas, kas attiecās uz *K.* pakalpojumiem, bija faktiskas. Taču, kā Savienības tiesa jau ir atgādinājusi kādas lietas, kas attiecās uz sesto pamatprogrammu, ietvaros – Komisijas līgumpartneriem ir pienākums būt spējīgiem pamatot, ka izdevumi, kurus tie paziņo kā finansējamus no Savienības budžeta, ir faktiski, un šis pienākums izriet no viņiem piekritīgās vajadzības pierādīt, ka nosacījumi par izdevumu pieļaujamību, kas paredzēti *FP6* vispārīgo noteikumu II.19. panta 1. punktā, ir izpildīti (spriedums, 2012. gada 2. oktobris, *ELE.SIA*/Komisija, T-312/10, EU:T:2012:512, 115. punkts).
- 85 *Technion* ir apgalvojis tikai to, ka tam paziņotie informācijas elementi, tostarp revīzijas ziņojums un pirmais projekta *Mosaica PMR*, nepierādīja, ka *K.* minētajā projektā ir bijis vienlaicīgi nodarbināts vairākās vienībās.
- 86 Vispirms ir jānorāda, ka šī argumentācija nepierāda *K.* darba laika uzskaites tabulu ticamību un plašākā izpratnē to, ka *Technion* ir nodrošināta uzraudzības kārtība, kas ļautu Komisijai pārbaudīt paziņoto izmaksu atbilstību prasībām, kas paredzētas *FP6* vispārīgo nosacījumu II.19. panta 1. punkta a) apakšpunktā (skat. iepriekš 84. punktu). Šī argumentācija līdz ar to ir neefektīva.
- 87 Katrā ziņā ir jānorāda, ka *PMR*, kas tika paziņoti *Technion*, tos lasot kopsakarā ar informācijas elementiem, kas ietverti revīzijas galīgajā ziņojumā, pierāda, ka citas organizācijas, kas nav *Technion*, ir deklarējušas *K.* sniegto pakalpojumu stundas un izmaksas par laika posmiem, kuros šai personai bija jābūt nodarbinātai pilna laika darbā pie *Technion* (skat. iepriekš 78. punktu). Tas bija apstākļi, kurš radīja šaubas par faktiskumu attiecībā uz visām par *K.* deklarētajām stundām un izmaksām, ņemot vērā arī to, ka nav ticamības viņa darba laika uzskaites tabulām. *Technion* argumentācija bija tikai abstraktu un patvaļīgu dedukciju kopums, to neapstiprinot ne ar vienu pārliecinošu elementu, kas pierādītu *K.* deklarēto stundu faktiskumu.
- 88 Ir jānorāda arī *Technion* arguments, saskaņā ar kuru šī organizācija esot izpildījusi līguma *Mosaica* prasības pienācīgi, pakalpojumus sniedzama “optimālā veidā”. Proti, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatprincipu, kas reglamentē Savienības finanšu atbalstu, tā var sniegt subsīdijas tikai attiecībā uz faktiski veiktām izmaksām. No šī principa izriet, ka, lai attaisnotu konkrētas subsīdijas piešķiršanu, nepietiek ar to, ka atbalsta saņēmējs pierāda, ka projekts tika īstenots. Viņam papildus ir jāiesniedz pierādījumi par to, ka viņam radās paziņotie izdevumi, atbilstoši attiecīgā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, jo tikai pienācīgi pamatoti izdevumi var tikt uzskatīti par pieļaujamiem. Pienākums ievērot paredzētos finanšu noteikumus ir viena no galvenajām saņēmēja saistībām, un tādēļ tas nosaka, vai tiek piešķirts finanšu atbalsts (skat. spriedumu, *Technische Universität Dresden*/Komisija, minēts 60. punktā, EU:T:2014:912, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 89 Visbeidzot *Technion* iebildums attiecībā uz tā tiesību uz aizstāvību pārkāpumu arī nav pieņemams, ciktāl informācijas elementi, kas bija tā rīcībā, bija pietiekams revīzijas ziņojuma secinājumu pamatojums. Katrā ziņā Vispārējā tiesa ar savu spriedumu *Technion* un *Technion Research & Development Foundation*/Komisija, minēts 33. punktā (EU:T:2015:272), apstiprināja Komisijas atteikumu *Technion* par piekļuvi atsevišķiem dokumentiem uz Regulas Nr. 1049/2001 pamata.
- 90 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Komisija pamatoti uzskatīja, ka izmaksu kopums, kas attiecās uz *K.* pakalpojumiem, nevarēja saņemt finansējumu un ka tādēļ tai bija strīdīgais līgumiskais prasījums. Līdz ar to *Technion* prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 272. pantu, ir jānoraida.

- 91 No tā izriet arī, ka replikā formulētā prasījuma daļa arī ir jānoraida. Katrā ziņā šī prasījuma daļa ir nepieņemama, pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo, tai tiekot pirmo reizi uzrādītai replikā, tā ir novēlota (šajā ziņā skat. spriedumu, 2001. gada 31. janvāris, *Sunrider/ITSB* (“VITALITE”), T-24/00, Krājums, EU:T:2001:34, 12. punkts).

Par prasību atcelt apstrīdēto lēmumu

Par pieņemamību attiecībā uz *TRDF*

- 92 Formāli neceļot iebildi par nepieņemamību saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu, Komisija norāda, ka attiecībā uz *TRDF* prasība nav pieņemama, jo apstrīdētais lēmums to neskar tieši LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 93 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējās tiesas kompetencē ir izvērtēt, kas konkrētā gadījuma apstākļos vajadzīgs pareizai tiesas izspriešanai (spriedums, 2002. gada 26. februāris, *Padome/Boehringer*, C-23/00 P, Krājums, EU:C:2002:118, 50.–52. punkts). Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata par pareizu vispirms lemt par prasību pēc būtības.

Par lietas būtību

- 94 Prasības atcelt tiesību aktu atbalstam prasītāji ir izvirzījuši pamatu par pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā un pamatu par nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma principa pārkāpumu.

– Par pamatu par nepietiekamu pamatojumu

- 95 Kā Komisija pamatoti ir norādījusi, prasītāji neizvirza nevienu argumentu, lai atbalstītu pamatu, ka apstrīdētais lēmums esot nepietiekami pamatots. Katrā ziņā ir jānorāda, ka Komisija ir izpildījusi LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu.
- 96 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu apmērs ir atkarīgs no attiecīgā tiesību akta rakstura un konteksta, kādā tas ir pieņemts. Pamatojumā skaidrā un nepārprotamā veidā jānorāda iestādes, kas ir tiesību akta autore, argumentācija, lai, no vienas puses, dotu iespēju Savienības tiesai īstenot tiesiskuma pārbaudi un, no otras puses, ļautu ieinteresētajām personām iepazīties ar pieņemtā pasākuma motivāciju, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības un pārbaudīt, vai lēmums ir pietiekami pamatots (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 28. marts, *Ryanair/Komisija*, T-123/09, Krājums, EU:T:2012:164, 177. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 97 Pamatojumā nav noteikti jāuzskaita visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir atbilstošs LESD 296. panta prasībām, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu. Nelabvēlīgs akts it īpaši ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts ieinteresētajai personai zināmos apstākļos un ļauj tai izprast pret to veiktā pasākuma apjomu (skat. spriedumu, 2011. gada 15. aprīlis, Čehijas Republika/Komisija, T-465/08, Krājums, EU:T:2011:186, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 98 Gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums par ieskaitu, pieprasītajam pamatojumam ir jāļauj precīzi noteikt prasījumus, kas tiek ieskaitīti, bet nevar prasīt, lai visu šo parādu konstatēšanas atbalstam sākotnēji izvirzītais pamatojums tiktu atkārtots lēmumā par ieskaita veikšanu (spriedums, Čehijas Republika/Komisija, minēts 97. punktā, EU:T:2011:186, 164. punkts).

- 99 Šajā lietā ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir skaidri identificēti prasījumi, par kuriem tiek veikts strīdīgais ieskaits, kā arī tiesiskās attiecības, no kurām izriet šie prasījumi, proti, pirmkārt, līgums *Mosaica* un, otrkārt, trīs iepriekš 41. punktā minētie līgumi. Apstrīdētā lēmuma pielikumā ir arī paziņojuma par parādu kopija, kurā, atsaucoties uz revīzijas rezultātiem, īsā, bet pietiekamā veidā ir paskaidrota Komisijas prasījuma pret *Technion* rašanās. Paziņojumā par parādu ir arī atsauce uz Komisijas 2011. gada 19. oktobra iepriekšējo informatīvo vēstuli (skat. iepriekš 36. punktu), tādējādi nepieciešamības gadījumā informējot par šī paziņojuma izdošanas apstākļiem. Visbeidzot ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā ar atsauci uz Finanšu regulas 73. pantu ir skaidri norādīts tā juridiskais pamats.
- 100 Tādēļ ir jāuzskata, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts apstākļos, par kuriem prasītājiem bija zināms un kas tiem ļāva saprast tā piemērojamību. Tādējādi ir jāsecina, ka šis lēmums ir juridiski pietiekami pamatots. Līdz ar to šis pamats ir jānorāda.
- Par pamatu par nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma principa pārkāpumu
- 101 Prasītāji apgalvo, ka, veicot strīdīgo ieskaitu, Komisija ir pārkāpusi nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma principu, ciktāl pēc strīdīgā ieskaita veikšanas tās kapitāls ir palielinājies uz *Technion* kapitāla rēķina, bez iemesla un pamatojuma.
- 102 Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 103 Kā Savienības tiesa jau ir konstatējusi, no lielākās daļas valstu tiesību sistēmām izriet, ka prasības, kuru pamatā ir nepamatota iedzīvošanās, īpašos civiltiesībās paredzētos apstākļos ir vērstas uz to, lai radītu ārpuslīgumisku pienākumu avotu tam, kas atrodas iedzīvojušās personas statusā, un parasti to mērķis attiecīgi ir panākt, ka tiek atmaksātas nepamatoti saņemtās summas (spriedums, 2006. gada 16. novembris, *Masdar (UK)*/Komisija, T-333/03, Krājums, EU:T:2006:348, 91. punkts).
- 104 Lai pieņemtu prasību, kuras pamats ir nepamatota iedzīvošanās, galvenais ir tas, ka šo iedzīvošanos neattaisno nekāds pieņemams juridisks pamatojums. Šis nosacījums nav izpildīts tostarp tad, ja mantas gūšanas attaisnojums ir līgumiskas saistības (spriedums, 2008. gada 16. decembris, *Masdar (UK)* /Komisija, C-47/07 P, Krājums, EU:C:2008:726, 46. punkts).
- 105 Šajā lietā ir jānorāda, ka apgalvotās Komisijas iedzīvošanās pamatojums ir līgums *Mosaica*, kas to saistīja ar *Technion*. Šādos apstākļos minēto iedzīvošanos nevar kvalificēt kā “nepamatotu”. Tādējādi šis pamats ir jānorāda.
- 106 Tādēļ prasība par apstrīdētā lēmuma atcelšanu ir noraidāma bez vajadzības pārbaudīt Komisijas aizstāvībā izvirzīto iebildi par nepieņemamību.
- 107 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir pilnībā noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 108 Atbilstoši Vispārējās Tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Technion – Israel Institute of Technology un Technion Research & Development Foundation Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 6. oktobrī.

[Paraksti]